

עין משפט
גר מצודה

ג' א מיר פירא מולחם
 טוען ונטען הלכה א
 קאג עפן אל טושיג מיט
 סימן קמץ פ' א:
 יד ב מיר פירט שם אל א
 קאג שם טושיג שם
 סימן קמץ פ' ד:
 נה ג מיר פירט שם אל א
 טושיג שם סימן קמץ
 פ' ו יט:
 נז ד מיר שם הלכה י
 קאג שם טושיג שם
 שם סימן קמץ פ' ז:
 נח ה מיר שם פירא הלכה
 א טושיג שם סימן
 קמץ פ' ח:

תוספות רי"ד

אבל מאן דמתני לית ליה שיעורא וממילא שמעין למאן דלא קרי מתעסקין כדי קבורה וגרלה ל"י דלענין ואסור אפילו למאן דלא קרי ולא רבי (מ"ק דף מ:): **בהסי:** **אלמנה** מאי ביהודה בני שלח היה אלמ חילוק קליות לבית בני אלמנה מאי ואלא שפסמים אפילו בלא מופה איז גרילין לחלוק ויש למוס שמה חילוק בחופות אלמנה ומשני לית לה כסני פירוש ויש מזהירי הכנסה שלא יתלוק קליות בחופות אלמנה: **ורלינא:** מודה רבי יהושע שדה זו שלך ביתה. דבוי כרובא טפי דהוי כרי וברי: **ואחת** בחיי הבן: דהואק שאור קטן כפי' הקוט' אבל לא היה גדול וזו חוקה כדמרי' בחזקת הבתים (גי' דף מ: ושם) אכלה בפני האב שנה ופסמי הבן שנה ובפני חוקה שנה היה זו חוקה ורביעי שגדל פני' אהא אלאר כפמון ואפילו שגדל אפילו אלאר בחיי האב אלאר לגבי מיני דלבוה קטן הוא ואור"י דלפירושו הא אלאר בחזקת הבתים (גי' שם) דהוא חוקה בפני הבן הייט כשהיה גדול כשהלית חוקה: **ורב** הונא סבג' אהא לאשמועינן: ולא דוקא קטן רב הונא דהא לא איירי רב הונא הכס אלא כמורידין קרוב לגבסי קטן והא לא שמעין ממנ' אלא כלומר רבא דריק הכס (א"ע"מ מדרב הונא רבא מחזיקין בנכסי מרן מאי אהא לאשמועינן: **מחאה** שמה בפניו ב"ה. מימא אהאי נקט בכל דוכתא מחאה של בפניו הוה ליה למינקי' חוקה שלא בפניו כו' וי"ל דעיקר הטע' מלין במחאה דחוקה ודאי יש לה קול אהי' שלא בפניו ואפי' אי מחאה אין לה קול לא היה חוקה ולכא נקט מחאה: **דקמס**

הגדיל קמ"ל וליתנייה ברידיה
בפניו וכגון שברה ברה מחמר
מהימן דלא מצי מחי ואי דברה
שלא בפניו הוויא מחאה דתנן ^{יז}
היה ביהודה והחזיק בגליל בגמ'
במדינה והוינן בה ^{יח}מאי קסבר
ביתרודה וגליל נמי ואי קסבר
ביתרודה ויתודה נמי לא אמר
בפניו הוויא מחאה ומתניתין בע

בבדידת דבשי עסקין וואס רב הוצא
 לאיז נאמן ווע"ג שאכלה שני חזקה וכו'
 מחמת מומן. שאיז ירא מן המלכות אל
 שלש ארצות לחזקה. שלש ארצות של א"י
 תבחרנה אינה חזקה: **במדינה**. או שניה
 וימולא ממי חיהי חזקה: **ואי קסבר מ**
אפילו יבנה ייחודי. בשתי עיריות נמי
 לא תפסייהו מולא לאחריני ואל הדבר לאוי
 נגלה לי מחמתו שאשמור אל עשר: וכו'

היה יחידה והסמוך בגליל איש חזק, אפילו היה
קמו עד שיש עמו במדינה, והקשר לך אפילו יהיה
והכל לא היה מחסה, וכיון דלא היה מחסה של מעט
יכול לחמו דהא לא היה מחסה (שם). שם חירום, מלחמה
לחוקה בשפת חירום, איש דמפרשי מ"ש יהיה וגליל
אפילו יהיה יחידה

האשה שנתארמלה פרק שני כתובות

בשאלות דרב אחאי כתוב
חני אין מבטלין אס יס לו
מלאכה מבטלין כל בני העיר
מפליג מידי באלו מגלחין

אבל למאן דמתני לית ליה שיעורא: ואם יש
עדים שצתה בהינומא וכו': מאי הינומא
מורחב בר פפא משמיה דרעירי אמר תנורא
דאסא רבי יוחנן אמר קריאת דמנומנה בה
כלתא: רבי יוחנן בן ברוקא אומר וכו':
תנא ביהודה ראיא כבבל מאי אמר רב
דרדוגי דמשחא ארישא דרבנן אמר ליה רב
פפא לאבי משחא דחפיתא קאמר מר אמר
ליה יתמא לא עבדא לך אמך דרדוגי משחא
ארישא דרבנן בשעת מעשה כי הא דההוא
מרבנן דאיעסק ליה לכריה כי רבה בר עולא
ואמרי לה רבה בר עולא איעסק ליה לכריה
כי ההוא מרבנן ודרדוגי משחא ארישא
דרבנן בשעת מעשה ארמלתא מאי תאני רבי
יוסף ארמלתא לית לה כיסין: ומודה רבי
יהושע באומר לחבירו כו': וליתני מודה ר'
יהושע באומר לחבירו שדה זו שלך היתה
ולקחתיה ממך משום דקא בעי למיתני סיפא
דאם יש עדים שהיא שלו והוא אומר לקחתיה
ממנו אינו נאמן היכי דמי אי דאכלה שני
חזקה אמאי לא מהימן ואי דלא אכלה שני
חזקה פשיטא דלא מהימן אי הכי גבי אביו
וגבי אי דאכלה שני חזקה אמאי לא מהימן
אזני דלא אכלה שני חזקה פשיטא דלא
מהימן בשלמא גבי אביו משכחת לה ^אכגון
שאלה שתיים בחיי האב ואחת בחיי בנו
וכדרכ הונא ^בדאמר רב הונא אין מחזיקין
בנוכסי קמן אפילו הגדיל ורב הונא ^גמתניתין
אתא לאשמועינן איבעית אימא רב הונא
דירוקא דמתני' קאמר ואיבעית אימא אפילו
דוקמה כגון שאלה שתיים בפניו ואחת שלא
בפניו אי יברח מחמת נפשות פשיטא דלא
מחמת מזמן איבעי ליה למחויי ^דהדין"ל מחאה
שלא ארצות לחזקה יהודה ועבר הירדן והגליל
והחזיק ביהודה אינה חזקה עד שיהא עמו
קסבר מחאה שלא בפניו היא מחאה אפילו
מחאה שלא בפניו לא היא מחאה אפילו
אבא בר ממל לעולם קסבר מחאה שלא
בפניו היא מחאה וזמאי שנא יהודה וגליל דנקט

מועצת כהדים ומדקוקא דממרי קא יניף לה: וליטניא בדין
שהיו שמים בפניו וחתם שלם בפניו: כגון שכתב. ואשמע
ולתקתא הומוקס' בעיר: איבער ליה למחוי. בתקום שהוא
שבותות חלוקות וזו לענין חוקא כאלוהי ארלות נכבדות
ובגלילי אר פנייה ביהודה ואפי' כפי עמיתו: אפי' יהוד
שלא בפניה לא הויה מחאה. כגון אם היה בעיר אחת
אם מיהו חוקא דלא הוה ליה למחוי שלא בפניו: הויה מח
שם מחאה ודיל' לאזדורזי בשטריס: ומסג' דקמיי יהודה וגליל
אם מיהו חוקא וגליל דמסג'. אם מיהו חוקא וגליל דמסג'.

יורה והדחוק ביהודה. בעיר אחרת נמי לא מצינו מחסל, ואמאי קמי' עד שיהיה
מלך, ומי מצינו מחסל, מנחמיהו בעשעת חירוש שבו. מנחמיהו ש' ש' יורה
מחל, חקמו ש' זה לא היו חוקק, עשמה לחוקק ש' שים קיום מחסל מוסד
(ישיעה ד' דף), ומאי שבא יהודה לגליל ונכלל, דחוקק נכפסם מוסד מיידי
ש' כיון נכפסם חירוש חקמקם לה מ"ס יורה ונכלל דלא היה חוקק, אפילו
ועד נכס מחדר ש' חסל נכסם חירוש שט, שים מנהג בין תהלימו' אלץ עידי

מסורת הש"ס

(א) כיב מנה (ב) בית לט.
(ג) מפסחים קא: (ד) פסח.
(ה) כיב לת. (ו) שם ע"ש.
(ז) פ"י בערוך ערך חרס א'
פוסקין חרס בלחמי ועיר
בעירי. (ח) פ"ד חיי כיי. (ט) פ"ד
לל. (י) חפ"י. (יא) פ"ד חיי כיי.
(יב) חפ"י. (יג) חפ"י. (יד) חפ"י.
(טו) חפ"י. (טז) חפ"י. (יז) חפ"י.
(יח) חפ"י. (יט) חפ"י. (כ) חפ"י.
(כא) חפ"י. (כב) חפ"י. (כג) חפ"י.
(כד) חפ"י. (כה) חפ"י. (כו) חפ"י.
(כז) חפ"י. (כח) חפ"י. (כט) חפ"י.
(ל) חפ"י. (לא) חפ"י. (לב) חפ"י.
(לג) חפ"י. (לד) חפ"י. (לה) חפ"י.
(לו) חפ"י. (לז) חפ"י. (לח) חפ"י.
(לט) חפ"י. (מ) חפ"י.

גליון הש"ס

גמ' דיוקא דסתתין
קאמרי. שנת דף לו ע"ב
שטעית דף כט ע"ב:

מוסף רע"י

[illegible]

הוריא מחאה. דקדקני
הוריא מחאה. ומשום הכי
יו של מחזיק שיהיה כשטרו
א תני למטען הכי דהא לא
למיתמי כל הארצות חלוקות
ליה למיתר דלעיל אי הכי